

Åpent brev til Den norske tannlegeforening

Det er med stort vemod jeg nå ser meg nødt til å melde meg ut av NTF. Jeg har bak meg 36 år som medlem, av disse 25 år som tillitsvalgt i ulike verv både lokalt og sentralt, og jeg har lært og erfart mye i de ulike posisjonene jeg har innehatt. Dette gjør at jeg har ventet og tenkt nøye gjennom mitt medlemskap før jeg nå går til det skritt å melde meg ut. For å være medlem er det avgjørende for meg at jeg kan stille meg bak foreningens politikk og til dels være enig i den.

Jeg har i de senere år vært lite aktiv, men har under noe tvil fortsatt mitt medlemskap. Når jeg nå ikke finner det mulig lenger å være medlem er det av mange årsaker.

I mange år har jeg erfart at takhøyden i NTF ikke var imponerende. Jeg har på grunn av mine meninger både opplevd å være «inne» og å være «helt ute».

NTF er gode på mye, for eksempel innføring av obligatorisk etterutdanning for tannleger. Men de har ikke evnet å ta vare på lederne i tannhelsetjenesten, verken med kurs og opplæring eller tillitsvalgtordning på linje med andre medlemmer. Jeg har utallige ganger fått til svar at dette fungerer utmerket, men til tross for at alle betaler samme kontingent, får vi ulike ytelser. En tannlege som har bruk for hjelp og støtte fra NTF vil som medlem få det, mens en leder blir henvist til arbeidsgiver for å få samme type støtte, og det er ikke det vi betaler vår kontingent for.

Informasjonen til medlemmene om hva foreningen til enhver tid er opptatt av, og den politiske debatten i Tidende er interessant for medlemmene. Som medlem vil jeg gjerne holde meg orientert om hva NTF arbeider med og har som sine fremste satsingsområder. Med mine begrensninger finner jeg det vanskelig. I Tidende er der mange faglige artikler men lite dyptgripende politisk

debatt og medlemsorientering om viktige saker som foreningen arbeider med. I henhold til referat fra NTFs informasjonsmøte er foreningen opptatt av at tannleger fra EU-land etablerer praksis i Norge. Er ikke det en litt tapt sak å bruke tid på ettersom arbeidsmarkedet i EU/EØS skal være åpent?

I den senere tid har det kommet uttalelser i offentlig sammenheng som for meg er helt uforståelige:

* På Lederforum i juni uttalte visepresidenten at et utvalg hadde vurdert ledere og lederutdanning og var etter ett års arbeid kommet fram til at tannleger burde lede tannhelsetjenesten! Dette er tannlegers fagforening! Konklusjon om hvem en fagforening skal arbeide for bør utvalget raskt kunne trekke i forkant av arbeidet.

* På spørsmål til styremedlem i Bergen Tannlegeforening ble det uttalt at generalforsamlingen i oktober var forventet å gå fort fordi der ikke var noe særlig å diskutere. Hvordan er framtiden for en forening som ikke har behov for å gjennomdrøfte fjorårets innsats?

* I høst arrangerte PEF med tidligere tillitsvalgte i NTF som støttespillere debatt med tittelen: *Hvorfor skal offentlig tannhelsetjeneste drive privat praksis?* Det har offentlig tannhelsetjeneste som organisasjon aldri gjort, og en må undre seg over begrepsforvirringen.

* I en arbeidsrettssak mot Hordaland Fylkeskommune stilte NTFs representant spørsmål om hvorfor den offentlige tannhelsetjenesten i Hordaland behandler voksne pasienter *som tilhører privat praksis?* Meg bekjent tilhører ikke pasienter i prinsippet noen, men alle tannleger kan gi tilbud til hvem som helst, og pasienten velger sin tilbyder av tannhelsetjenester.

* I samme arbeidsrettssak uttalte NTFs advokatfullmektig at når den offentlige tannhelsetjenesten ansetter

en tannlege med lisens *er det en plikt å føre vedkommende frem til autorisasjon*. Hvor står det?

Tannlegeforeningen gjør seg ofte til talsmann for kvalitet i tannhelsetjenester og roser seg, med rette, av å ha innført obligatorisk etterutdanning for at tannleger får beholde sitt medlemskap.

Likevel anvendes medlemskontingenten til å bruke NTFs advokatfullmektig i en rettssak der NTF prosederte og støtter anke for å få tannhelsetjenesten til å trekke oppsigelsen av en tannlege med lisens som manglet helt grunnleggende ferdigheter som gjør det mulig å behandle pasienter på en faglig forsvarlig måte. En slik politikk ønsker jeg ikke å understøtte med min medlemskontingent. Arbeidsgivers ønske om høy kvalitet i tilbudet ble ikke tillagt vekt fra NTFs side. Tannlegeforeningen synes å mene at offentlig tannhelsetjeneste kan ta seg av å tilføre manglende utdanning på hvilken som helst klinikk uten noen form for kvalitetssikret faglig opplegg. Meg bekjent er det universitetenes oppgave å sørge for utdanning som kvalifiserer for yrkesutøvelse.

Det er selvsagt en tragedie for unge mennesker som med statlig støtte gjennom lånekassen gjennomfører utdanning som ikke kvalifiserer til å starte yrkeskarriere, og der de etter dekanus Pål Barkvolls oppfatning kun har en utvei: starte nytt utdanningsløp med unntak av noen teoretiske eksamina som kan godkjennes. Tannlegeforeningen burde arbeide aktivt mot KUD for å få stoppet statlig finansiering av utdanning som kvalitetsmessig ikke holder mål. Unge mennesker kan søke utdanning ved hvilket universitet som helst, men en kan unnlate å gi statlig økonomisk støtte til utdanning som ikke er kvalitetsmessig god nok i forhold til yrkesutøvelse.

Jeg har ikke til hensikt å la meg involvere i diskusjon i Tidende. Beslutningen er vel gjennomtenkt og endelig.

Takk for meg, for mye artig, for gode diskusjoner, men som dessverre fikk denne utgangen.

*Vennlig hilsen
Torunn Lindland Gaarden*

Delta i debatten
tidende@tannlegeforeningen.no